

Arrest

**nr. 83 166 van 18 juni 2012
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 5 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 22 maart 2012 met referentienummer REGUL X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 april 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 7 mei 2012.

Gelet op de beschikking van 24 mei 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juni 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Uit de gegevens in het administratief dossier blijkt dat verzoeker zich voor zijn asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als degene die door zijn vader A.B. worden aangevoerd. Deze vaststelling wordt in het verzoekschrift niet betwist.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 77 674 van 20 maart 2012 de aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus en om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van zijn ouders verworpen.

In dit arrest wordt als volgt gemotiveerd:

“Uit de bestreden beslissingen blijkt dat verzoekers de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd, omdat hun asielrelaas ongeloofwaardig is.

De Raad stelt vast dat verzoekers geen poging ondernemen om de elementen die aan de ongeloofwaardigheid van hun relaas ten grondslag liggen dienstig te betwisten, doch dat zij zich beperken tot een verwijzing naar de algemene toestand in hun land van herkomst. De elementen waarop de commissaris-generaal zich steunt om te concluderen dat het relaas ongeloofwaardig is, zijn evenwel ernstig en blijken uit de stukken van het administratief dossier.

Verzoekers, die met toepassing van artikel 39/73, § 4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen gevraagd hebben om gehoord te worden, beperken er zich ter terechtzitting toe te verwijzen naar hun verzoekschrift.

Bijaldien tonen verzoekers niet aan dat zij redenen hebben om te vrezen te worden vervolgd of dat zij een reëel risico op ernstige schade lopen in geval van terugkeer naar Albanië.”

In de bestreden beslissing wordt verder vastgesteld dat verzoeker geen feiten of elementen heeft aangehaald die de geloofwaardigheid van de door zijn vader uiteengezette vluchtmotieven kunnen herstellen. Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen enkel concreet element bij die de desbetreffende motivering afdoende weerlegt.

Deze vaststelling volstaat om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Verzoeker, die met toepassing van artikel 39/73, § 4 van voormelde wet gevraagd heeft om gehoord te worden, beperkt zich ter terechtzitting tot het verwijzen naar zijn verzoekschrift en het herhalen van de inhoud ervan.

Bijgevolg toont verzoeker evenmin aan dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Albanië.

Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juni tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,
mevr. K. VERHEYDEN,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER